

Samy Sjö

SCANNED

Q6:417

N22

183511

சேக மய்யுதையர் துணை

இஃது

தற்கீமநாயக்கம்பட்டி மகா-ந-ந-பூ

M. T. புதுமை நாடாரவர்கள்

வேண்டுகோளின் படி

நராசுலி மகா-ந-ந-பூ வித்வான்

S. A. V. மரிய ஞானப்ரகாசம்

பாகவதரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற

ஜீவார்மித கீதம்

தர்க்கால் நாகரீகத்திற்கினாங்க

திருப்புகழ், வண்ணம், சிந்த, கீர்த்தனை,

முதலிய நூதன வர்ன மெட்கேளால் வரைந்துள்ளன

• விலை அனா 6.

மதுரை ஸௌராஷ்டிர பிரஸிஸ்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

முதல் பதிப்பு.

[காப்பி 1000.]

Q6:417

M22

183511

சேக மரிய துசை துணை

ஜீவார்மித கீதம்

வெண்பா

சீருரு மெஞ்ஞான சித்திமுத்தியோடிருமைப்
பேருருமிகீதம் பேசுதற்கே நேருருஞ்
சங்கை மிகுந்துங்சவுல கெங்கு நிறை சர்வேசுரன்
பங்கயத்தாளே பணிசுவாம்.

‘மலர்மகளுறை திருமணி மார்பா’—என்ற—மெட்டு
இராகம் ரெஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

திருமுக தெரிசனந் தரவேணும் என்மேல்
சித்தம் மகிழ்ந்தித்தருணம் வரவேணும், (திருமுக)

அநுபல்லவி

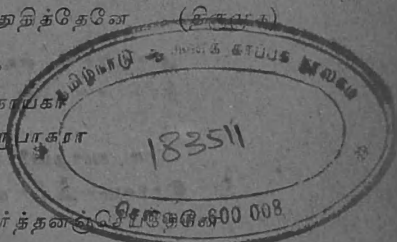
அருள் மரிபாலனே ஆண்டருள் சிலனே
அறுதின முனையகம்பதித்தேனே மிக
அன்புடனே நின்புகழைத் துதித்தேனே (திருமுக)

தொகையரு

ஆகிரமலாதரா அகிலாம்பரநாயகர்
ஜோதி சர்வேசுரா தூயாகிருபாகரா

பாட்டு

தோத்திரமையனே கீர்த்தனஞ் செய்குநீர் 000 008
துன்பவினையகற்ற வருவோனே எனக
கின்பசுகங்கள் மிகத்தருவோனே (திருமுக)

தொகையறு

சுத்த நிர்க்குணாகரா ஜோதிப்பிரவாகரா
பக்தர் வித்தியாதரா பாரில் நிரந்தரா

பாட்டு.

பத்தியாப்த்தானே பகனை செய்தேனே
பாலன் புதல் கலியைக்கேள்கோனே இந்தத்
தாலமீது வந்தாளுலாய் சீமானே (திருமுருக)

‘குறுக்குத்துரை வேலவா’—என்ற—மெட்டு.

2. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

திருக்கண்ணுக்கிப்பாரையா தீமை தீசையா (திரு)

அதுபல்லவி

கிருப்புடன் நானே வேண்டுகின்றேனே
திருப்புசுத்தாரும் சீமானே கோனே (திரு)

தொகையறு

திருக்குருசேறி மறித்துயிர்த்தோனே
தீயர் பாவவினை தவிர்த்தோனே
அருளெனக்கீற்று அன்புடனு வந்து
அடைக்கலந் தாருங்கோனே

பாட்டு

அருவுருவாய் எங்கும் ஆனந்தமாய் விளங்குந்
நிரிபொருளான தேவாதி தேவா (திரு)

‘கடவுள்தன் சேயே’—என்ற—மெட்டு.

3. இராகம்—அநீர் கல்யாணி—தாளம்—சாப்பு.

பல்லவி

கருணைப்பிரவாகரா சாப்பாயேகா (திரு)

அதுபல்லி

திருமரி அணைபாலா சிருபர் மேலா
திரிவுக்குமமைத்தேவ செங்கோலா
ஜீவனேசர பாவநாசா

(சுரு)

சுரணம்

ஆழிருமுலகானதிற்பல
கூலி சோதனை நாடிடாமலே
நாளிலும் மறவாமலே திருத்
தாளினை நினைந்தேற்றினேனிது
சமயநலமே எமது குறையைத்
தவிருமிறையே தருமத்துரையே

(சுரு)

தொடையரு

அண்டபரமண்டல மிவ்வெண்டுகையெலாம் நிறைந்
தருபியாய் நின்ற தேவா
தொண்டனுமை இரண்டுகரங்கொண்டு அதி
விண்டு புகழ் கூவ

பாட்டு

அன்புடனருள்புரி அம்பரநாதா
நன்புதுமென்மீதிலின்புதும் நீதா

(சுரு)

'பழனியாண்டவனே'—என்ற—மெட்டு.
கூ. இராகம்—தேசிக தோடி—தாளம்—ரூபகம்.

பல்லி

சுருணையரம்பரணே

உனதிரு

சுழலினை அதுதினந்துதிபுரி புதல்வனுக்கிதுததி அருள்புரி
கர்த்தனே சுத்தனே நித்தனே
பத்தியாய் நத்தினேன் ஆதரி

(சுரு)

சுரணம்

திருமரியின் வயிற்றிலுதித்தவா
திப்பானிகளை இரட்சித்தவா

அருமையாய் அம்பரம் நரர்க்கிந்தவா

அன்பர்க்கருமருந் தெனவுதும்

இன்பர்க்கதிசுகந் தினந்தரும்

ஆதிமாடிறைக்குகந்த

கோதி ரூபமாயமர்ந்த

ஆரணனேபரி பூரண

காரணனே கவி திரென

அத்தனே சித்தனே நித்தனே

முத்தனே வெற்றியளித்தருள்

(கரு)

(2) அன்று யூதாசும்மைக்காட்டிக் கொடுக்கவே

அப்போதே யூதர்வனைந்து பிடிக்கவே

சுன்றையிழந்த பசப்போல் துடிக்கவே

காய்ப்பாரசண்மனைமீதும் மூப்பர்கள் முன்னிலைதனி

காறியேயுமிழ்ந்து வஞ்சர்

[வே

சீறியே கொடிய நெஞ்சர்

காருண்யராகிய நினையவர்

பூரணமாயறியாதுனே

கட்டினர் குட்டினர் துட்டர்கள்

திட்டையுமே சகித்திட்ட

(கரு)

“சடை தரித்து மகுடம் வைத்த—என்ற—மெட்டு

5. இராகம்—காப்பி—தாளம்—ஆதி

பல்லவி

திருமரிவயிற்றில் வந்துதித்தவேதா பெருந்

சியர் பாவந்தீர மருந்திந்தபோதா

குருசினில் உயிர் விடுத்துயிர்த்த நாதா பெருந்

கோலா கலப்பிரசங்கம் புரிந்ததீதா

கொற்றவரும் புகழ்ந்தாட இன்

புற்ற இன்னிசைபாட

இனிமை சேர்ந்

திலகசார்

(திரு)

‘அருள்க்கடல்ஞா னுனந்தம்’—என்ற—மெட்டு.

6. இராகம்—பார்வதி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

பாஞ்சுடர் ஞானுனந்தம் பரம்புதே இப்பார்தனிலே

பல்லோர்க்கு மின்பம் நிரம்புதே

சரணம்

நிரந்தரரூபனே

நீதிப்ரதார்பனே

நீடாழியில் நடந்த நீதனே

என்றும்

நிலையானஜீவனே

தலையானதேவனே

நேரான பேரானந்தந்தருவோன்

நிகரிலா இகபரசுகமருள்புரிதிரிபுர

(பர)

(2) மந்திரோபதேசனே

மாமரி நேசனே

வானோர் புகழும் விசுவாசனே

மிகு

மாட்சி நிறைந்தவன் காட்சி புரிந்தவன்

மங்காத செங்கோல் செலுத்துபவன்

மாசிலா தேசுகம் வீசிடும்

சசனே நிரகாசனே மெய்

(பர)

‘தேவா சம்போகிவா’—என்ற—மெட்டு.

7. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—ஆதி

பல்லவி

தேவா ஜெயவல்லவா

சித்தம் மகிழ்ந்தித்தினம் பத்தனைக்காவா

(தே)

அதுபல்லவி

மூவா ஜெயவல்லவா

முத்தர் பக்தர் சித்தரோடு முன்னின்றவா

(தே)

சரணம்

ஆறுசாடி தண்ணீரை

அருந்தாசம் செய்தவா

நாறும் பிணத்துக்கு

மூன்றும் நாளிலுயிரிந்தவா

நாதனை வேதனை ஞான போதனை எனை வந்தானும் (தே)

(2) மானிடரை மீட்க இந்த மானிலத்தில் வந்தவர
கானமலைமீது கருணைப்பிரசங்கம் செய்தவர
வாரும் அருள் தாரும் கலி தீரும்முகம்பாரும்பா (தே)

(3) நேசமுடனுந்தனை நினேந்தியம்பும் செந்தமிழ்
ஆசையுடன் கேட்டு அடியேனுக்காசீர்வாதம் விள்
ஐயனே மெய்யனே ஜீவனுய்யனே என வந்தானுந் (தே)

8. 'நானு வேத மூலாதாரநாதனே'—என்ற—மெட்டு.
இராகம்—இந்தஸ்தான் தோடி—தாளம்—ரூபகம்.

கண்ணிகள்

வேதபோத ஜீவாதார விமலனே நமோ
வேண்டிமெடியோர் மிடிதீர்க்கும் வித்தகாரமோ.
வேளை தானே வேண்டி நிற்கிறேன் (வே)

(2) பண்ணவர்களே பரவும் அண்ணலே நமோ
பண்டு சிவபர்வதத்தில் பத்திர்தோய் நமோ
பாரும் வாரும் பாதகாருமே (வே)

(3) ஆதியே பாஞ்சோதியே அனாதியே நமோ
அகிலமம் பரம் நிறைந்த ஆண்டவா நமோ
ஆளும் நாளும் அருள் மொழி கேளும் (வே)

'செந்திக்குமாரவேலுண்டு'—என்ற—மெட்டு.

9. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

பாததனை நமக்குண்டு பரமதிரு
பாததனை நமக்குண்டு இந்த
பாரொடு விண்ணுமொண்ணக நிரந்தர
ராக இருந்தாசான் கிருபாகா (பாத)

அறு பல்லவி

நீதவேத ஞானபோத ஜீவகேதமோதராத (பாத)

சரணம்

திருவாயால் இருமாளில முஞ்சீர்
பெறுவீரென மாணிடரிடமருளிய (பாத)

(2) பெருமிதமான கபாலமேருவில்
திருகுருசானதிலுயிர் விடுத்தயிர்த்த சீர் (பாத)

‘தேவி உமைபாலா’—என்ற—மெட்டு.

10. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—ஏகம்.

பல்லவி

அன்னை மரி பாலா அகிலாம்பரமான் லோலா (அ)

அது பல்லவி

நின்னை நம்புந்தாசனுக்கு உன்னதவரமருளும் (அ)

சரணம்

நித்தமும் நெஞ்சில் நினைந்து பக்தியுடனே பணிந்து
நத்தி உணைச்சுற்றிவந்து முத்திசெய்தேன் காத்தருளும் (அ)

(2) திருவுருவாக இலங்கும் சேயரகத்தில் துலங்கும்
அருமைபுடனாசீர்வதித் தப்பனேவரமருளும் (அ)

‘கமுகுமலைக்கு நாம் நேரே’—என்ற—மெட்டு.

11. இராகம்—பைரவி—தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி

பாஞ்சடரே வருவீரே ஞான
பத்தி வெற்றிமோன சித்திசெய்—ஏக—பாஞ்

அது பல்லவி

சிரந்தரூப சொரூப சிறந்தறம்புரி திரி புர (பா)

சரணம்

மட்டற்ற அற்புத மாட்சி தரும் வரன்
வானவர் தானவர் போற்றுகின்றிபரன்
இட்டமாம் பக்தர் இதயத்துறும் அரன்

இங்குமங்குமாக எங்கும் நிரந்தான்
எழில் மலர் அடிகளை நானே
ஏற்றுகிறேனே சீமானே
பொழிந்திடுவீர் அருள்கோனே
புகன்றிடும் கவிக்கின் றுதானே

(பர)

‘மேகவண்ணனையுனை விடமாட்டேன்’—என்ற—மெட்டு.

12. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

பாதம் நம்பினேன் திருப் பரனே வந்தருள் புரியும் (பாத)

சரணம்

வேதவேதாந்த ரூபா விண்ணோர்பணி அரூபா
பூதகுலவிரூபா யோதி வித்த சொரூபா
உல கநித்தியமே இன உண்மைசத்தியமே உனை
மறவேன் நித்தியமே (திருப்பரனே)

(2) தீதையகற்றவந்தீர் திருவசனம் புகன்றீர்
பாதகர் மீதுவந்தீர் பாடுபடத்துணிந்தீர்
பவத்தைப் போக்கினீர் பல அவத்தை நீக்கினீர் அம்
பவத்தை நோக்கினீர் (திருப்பரனே)

(3) பூமானே எத்துணையும் புரிவீரே நற்றுணையும்
பாமாலையைப்புனையும் பாலகளை நினையும்
பரமநாயகனே நின் பாதம் தாயகனே கிதம்
பத்தி புரிகிறேனே (திருப்பரனே)

‘நித்தமுனைமறவேனே’—என்ற—மெட்டு.

13. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

பக்தி தன்ன ஆள்வாயே பரமநாயகா நீயே
நாயகா நீயே தாயகா நீயே (பக்)

அதுபல்லவி

நித்தியமாய் நிஷ்களமாய் நிம்மலவிராமயமாய்
நினாநுதரிக்கின்ற மரிமைந்தா மகிழ்த்தெந்தநாளும் (பக்)
சரணம்

பொன்னுலகிலே கிளங்கும் பூவுலகெலாந்துலங்கும்
புன்யா காருண்யா உனை நண்ணிதுதிபண்ணினேன் (பக்)

2. ஐந்து அப்பமே எடுத்திள் ஐயாயிரம்பேர்க்கனித்திள்
ஐயா ஏசையா மேசையா ஆதி செய்தேன் திரு (பக்)

எட்டப்பரா ஜேந்திரனடி—என்ற—மெட்டு.

14. இராகம்—காப்பி—தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்

ஞான சருவேசுரனை வாஜோர்பணி துய்யோனை
மோன சூருபனைத் தியானஞ் செய்து தினமே ஜெபித்தால்
நாம் ஜெபித்தால்
நயந்தருமே ஜெயந்தருமே ஜெபித்தால்

(2) அந்தகனிநுள் நீக்கினான் மைந்தர்முகம் கோக்கினான்
பந்த பாசந்தீர்க்க வந்த சந்தமரிமைந்தனை நாம்
ஜெபித்தால் நாம் ஜெபித்தால்
நயந்தருமே ஜெயந்தருமே ஜெபித்தால்

(3) உலக பவந்தீர்க்க வந்தோன் பலதேவரையசற்ற வந்
[தோன்
வலக்கள்ளனுக்கருள் தந்தோன் மலரடியைத் தொழுது
ஜெபித்தால் நாம் ஜெபித்தால் [தினஞ்
நயந்தருமே ஜெயந்தருமே ஜெபித்தால்

(4) ஐந்து அப்பம் பகிர்ந்தோனை ஐயாயிரக்கனித்தோனை
மைந்தோன் குஷ்டந்தீர்த்தோனை ஐந்து காயம் பெற்
ஜெபித்தால் நாம் ஜெபித்தால் [தோன்
நயந்தருமே ஜெயந்தருமே ஜெபித்தால்

கனிலோல—என்ற—மெட்டு.

15.

இராகம்—ஸ்ரீ தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

வருவாயே அன்னை மனிபநுள் பாலனே
மாமனுலேவனே

(வச)

அதரபல்லவி

தருவாயே அம்பாசுகமகியையே
ஐகபாமெல்லா நிறைந்த சுவ ஜீவர்

(வச)

சதாவம்

வேதாகமஞான நிறைந்திடம் வித்தகருபரனே செரு
விதமாகவே புதுமை புரிந்திடம் கிவேகசாகரனே
நீதானெனாதவினோதா
நிமல அமல சமேதா நினையடைந்தேன்

(வச)

(2) இமாவநிலமும் புழைந்தேற்றிடு மிகபாநாயகனே
தருவாயே நிறைந்திடு சாகரநாயகனே
திருமேனியினதான் கொடுத்தார்
நினைவெலாந்தீர்த்தீர் நெருநதை காத்தீர்

(வச)

சத்தோஷம்—என்ற—மெட்டு.

16. இராகம்—இரத்தன்தான் தேரடி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

வந்தானும் வந்தனர் தந்தேனே நானும் வந்தானும் வான
மண்டலத்திலுய ரண்டரோனென
வெதாண்டன் மீது தனைய கொண்டு இத்தனாம்

(வச)

சரணம்

மைந்தன்மீது அருளே வரவேண்டும்
வறுமை நீக்கிப் பொருளே தரவேண்டும்
சந்ததழும் உனது தரவினை வேண்டுந்
தஞ்சஞ்செஞ்சரணம் கெஞ்சுறேன் தருணம் (வந்)

(2) பத்தியுடனே தீனம் பாடிடவேண்டும்
பாம நாபகனே யுறவேண்டும்
சித்தியவசனந்தமே தரவேண்டும்
நின்னா நம்புவெனக்குன்னருள் புரிந்து (வந்)

பரவடிப நீண்டு மீனாட்சி—என்ற—மெட்டி.

17. இராகம்—இந்துஸ்ரான் தோடி—நாளம்—சூதி.

பல்லவி

அம்பர நீன்ற நன் மீட்சி உலகில்
அற்புதத் தாட்சி

அநுபல்லவி

நம்பினோர் நிற்புறுஞ் சூழ்சி பெரிந்
நன்மைபுண்டாச்சி (அ)

தொகையறு

தேவ ஆசனத்திலே செங்கோல் செதுத்திடத்
தேவரீ நிரங்கியே யிர்தப்
பூவிலைத்திலே பிறந்தெமைக்காத்தது
புகழமையே பெரியதோர் கிந்தை

பாட்டு

புரிந்த ஈருண்விய மீமானே பொற்பாநம்
பொற்றுக்கன்றேனே (அ)

தொகையறு

மாமரி வயிற்றிலே மறுவடிவாகவே
வந்ததை வறிந்திட வஞ்சப்
பாமரபூதர் பகடுகொண்குற்றம்
பன்னிடப் பொருத்தஞ் செப்தே

परि. ७

மாங்கிய மேலாத்தித்தல் பற்றி - 1963
செலங்கியம் புத்தூர்

பாராளுகை என்னா—என்று—கொண்டு.

18. இராகம்—இந்துஸ்தானி சாயாட்—ரீதம்—ஆதி.

புள்ளி

தேவர் அமை நம்பினேன் கித்தம் வைத்தான் (சு)

சீதனம்

முவர் முதல்வர் சர்வ ஜீவராசிகளாயில்லா யே

கோனா முத்தொழில் யாவும்

ஏனாமே! நடந்தது அந்த

ஆனந்த சுவாமிதா மாண்பு

ஆளும் பவத்தின் மீட்சி

ஆதித்யன் குணகாட்சி

அதன் 100

சான்றி புரிபதம்

(55)

(2) கண்ணுங் கருத்தினிலும் எண்ணுமெழுத்தினிலும்

விண்ணா மண்ணா துங் சலந்

தண்ணீரிலும் பதமவந்து

அபிர் துரானக் கொத்து

அறிவுதந்தரும். (மு.ந்.து)

அரிய நூல் இத்து

அடுக்கு மொழி பத்திரம் கெட்டுத்தயர

(33)

இன்னமும் பாபுகுமாரசபா—என்ற—மெட்டு.

19. இராகம்—செந்தாமரம்.—தாளம்—ஜ.ந.

பஞ்சவர்ணம்

உது என்மீதென்றவாறு

பதனே யருள் புரி கிப்போது

(४)

அது பல்லவி

ஒளவமறந்தாய் உகைப்பனவுந் தெரிந்தாய்
ஒளவக் கொ மாமநிலைமா நாலவிதத்தும் (ஏ)

சதனம்

மாவாபுரிசிலே நானே மயங்கித் திங்கைகளினேனே
தூய அன்னை மாமந் செயாவன்மற் கையா
அத்தியம் நீத்தியம் பத்தியாய் போற்றினேன் (ஏ)

(2) எனது வறுமை தனைத்திரும் இன்ப வகங்கள் மிகத்
தாரும்

மனக்கவிலையை நீக்கும் மஃபவந்தனைப்போக்கும்
மாதா நற்போதா பொற்பாதா சத்திசாதா (ஏ)

கத்தானந்தம் பாடுதே—என்ற—மெட்டு.

20. இராகம்—இரத்தினாகரம் பியரம்—நாளம்—ஆதி.

பல்லவி

வந்தானந்தங்கூடுத வானே
வானுள் கீடுதே (வந்)

அது பல்லவி.

சந்த மிருந்த ககந்த பரிமள
சந்தை மிரங்கிபே மைந்தனுளமீது (வந்)

தொகையு

வெந்தாமரைப்பதந் தந்தான மைந்தனை கொங்கி
சத்தோஷமாயுந்த நண்பெ புரிந்துணுளாக்கி

பாட்டு

தனையனுக்கருள் தந் துவந்தவா
சத்தொனந்தா (வந்)

தொகையறு

திரிலோக பரிபாலனஞ் செயுந்தேவனேனான
சித்யேனை மறவாது இருதயத்தனி னுறுங்கோனே

பாட்டு

செய் செய் செய் கீதம்பாடவே

தினமன்றுடனே

(வந்)

பஞ்சங்க ஜீபணைகஜீ—சந்த—மெட்டு.

21. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—ஜிதி

பல்லவி

சித்தமிரங்குவாயே கோவா

தெரிசித்தேன் தேவா

(சித்)

அதபல்லவி

பத்தியுட நித்தம் சத்தினேன்

பந்தேவாகாவா

(சித்)

தொகையறு

பவசுதும் கிலகாது நினைவினையகாது

பாலகான் சம்பி வெம்பி

பாட்டு

பரிதவிக்கிறேன் சிந்தி

பாதுகா குவந்து

(சித்)

சாஸம்

தாமஸ்துன்மி தவந்து கோலப்பாமாகி

ஆலையமின்றியேற்றி அடியினை சாற்றி

தொகையறு

ஆவா வெளத்தொண்டன் வாவ்வெனக் கூவி

ஆதவாரில் சிந்து தாகி

பாட்டு

அழைக்கிறோ கங்கைந்து

அன்பம்மி தலந்து

(சித்)

மத்தாண்ட பாறுதேனே—என்ற—மெட்டு.

32. இராதம்—கமால்—தாளம்—ருபகம்.

பல்லவி

எதிட்டுப்பாடுதேனே

எம்பா காதா

(ஏறி)

அதுபல்லவி

பாரிதுனை நட்டிப்

பாலை வெம்பி வாடுதேன்

(ஏறி)

சரணம்

நன்று புரிய வென்று

நாறுபுலகில் வந்து

அன்று குருகிதுற்று

ஐந்து காயமும் பெற்று

அதிதுறங்குருதி

அடுவியால் பகம்

அப்போதே நீக்கித்

துப்புலகாக்கி

அற்புதஞ் செய்த

தற்பா ரோக்கி

(ஏறி)

3. மின்னங்கைக்கிப்போது

இன்னந்தாமதமேது

சின்னஞ் சிறுவன்மீது

என்ன வர்மமோது

திரிபொருளாயேக

திரித்துவமுமாக

திரிபுங்காருண்ணிய

சொருமியாகிய

கித்தனே அருள்

கர்த்தனே வுன்னை

சித்தமுந்தொழும்

புத்திரன் தன்கை

(ஏறி)

காருண்யனே அருள் கர்த்தா—என்ற—மெட்டு.

23. இராதம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

ஆனந்தமே பரமனந்தமே பருள்

ஆனந்தமே மேகாநந்தமேயருள்

(ஆன)

சுரணம்

ஞானபோஜனம்பெற

நான் விரும்புதினைத

தானமாயருள்பா

தயாளஞ்ஞான

(ஆன)

2. அப்பமாகவே வந்தாய்

ஆத்மபோஜனந்தந்தாய்

எப்பொழுதும் மாறுத

இன்பசுகம் நலின்றாய் (ஆன)

3. ஆதிமாஸிடர் செய்த

அரும்பல இருள்போக்க

ஜோதிப்ரகாசமாகத்

தொல்புகழீந்து வந்த (ஆன)

ஆண்டிப்பண்டாதம்—என்ற—மெட்டு.

24. இராகம்—இந்துஸ்தான் காப்பி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

ஆத்ம நாயகமே

அநிலாம்பரதாயகமே பர்-மாத்

சுரணம்

பார்த்திரங்கி மாஸிடர்கள்

பாவவினை தீர்க்கவென்று

காத்திருந்துமரி வயிற்றில்

கருணைசெய்யவே பிறந்த (ஆத)

2. பன்னிரு சீட்டுடன்

பானில் சுற்றித்திரிந்து

நன்மையுறு மெய்ப்போத

ஞானவுபதேசஞ் செய்த (ஆத)

3. பொல்லாத மூதர்கையில்

சொல்லொன்றானது பாடுபட்டு

கல்வாரிமலையிலிரு

கல்வரோடயிறந்த (ஆத)

4. தாரணமைப்புதந்து

சாற்றுங்கவிஞ்சுந்து

தேசா சீர்வாதமென்மெல்

திசைக்கடைக்கணியே (ஆத)

வங்காசமார்பிலணி—என்ற—மெட்டு.

25. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—சம்பை.

கண்ணிகள்

அன்னாளிலே யனைக ஆச்சரியமே புரிந்திர்

இன்னாவி லேபுமது போல அன்பன் மீதிரங்கி

என்னாங்காத்தருள வேனுமெனப்பெண்திரி பெருமானே

2. தீராத பாவயினை தீர்த்தருள வேணுமென
ஏராத பாடுபட்டு ஈடேற்றி நீ ருனது
நாளாள் மான அருள் தாரு மெனைக்காருமேக சர்வேசர

3. சந்தொஷமாக இந்தத் தாரணியோர் மீதிரங்கி
லந்திரே மானிடன மாமரியின் மைந்தனென
எந்தாவின் பாத மற வாது தின மேதுதித்தேத்திடுவேனே

4. மங்காத ஞானபிரகாச லொளிர் வீசவருள்
துக்கா நின் றுளி ணையை நாளு மறவாதடியேன்
சுங்கர மான கவி பாடி யுனைத்தேடுகிறேன் ஜெகதீசர,

கருவிலுருவாகி—என்ற—மெட்டு.

26. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—சம்பை

கண்ணிகள்

உலகிலுருவாகிவந்து வுயர்மறைகளே புனந்து
நலமருளினீர் பெரிய பெருமானே

2. அலகைபுரிகலகமதை விலகி இதமே புரிந்து
இலகுபாகதி திறந்த இறையோனே

3. திருவிலகு மிருபாத மமலமதையே தொழுகும்
சேயர்களினுயகமே வருவாயே

4. கிருபையுள்ள மரிமக லென்னிருதய மீதேயுறையும்
கேண்மைபுடனே தினமுமறவேனே

பாடீவாய்கழுதில் வந்த—என்ற—மெட்டு.

27. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்

மானிடரை மீட்க இந்த மானிலத்திலே பிறந்த
மாமரி மைந்தனே யென்னைப்பாருமே அருள்
தாமதமின்றியுயர்ந்து தாருமே

2. தேசலாவு காவனத்தில் வாசமுநுதாமிடத்தில்
பேசினிர் பிரத்தியச்சமாகவே நேச
மேசியாவது போலென் முன்மாதவே
3. வாருமெண்ணிக்காருமருள் தாரும் பசுதேவா வும்மை
வந்தனஞ் செய்தேன் கடைக்கண்பாருமே சிறு
மைந்தனைக்காத் தாசீர்வாதங்கருமே
4. திருவுருமம்பரத்தில் வாழந் தேவனே என்மொழிகேளுஞ்
சித்தனே வித்தனே ஞானகர்த்தனே பரத
தேரிசனந் தந்தென்னையாளு நித்தனே

நாமதிக்காமல் நீ—என்ற—மெட்டி.

28. இராகம்—கல்யாணி—தாளம்—ஆதி.

ஓரடிக்கீர்த்தனை

மாமனுவேலாசி வாராயோ மனமகிழ்ந்து (மா)

சரணம்

நாமமிலங்கயிந்தப் பூமனுவாகவந்து
நாயகமே பரம நாயகமே நவ
இரத்தினமணியேவா நவிலுகதி
பத்தாணி மீதுறுவா கவிஞனுக்குள்
பொற்பாதமே தருவா இந்த
நானில மீதினி தாடிய தேனிலுமே இனிதாகிய

ஞான சன்மானங்களைக்

கொண்டுங் கொண்டுங் கொண்டுங் கோடிதனைக்காட்டி
கோலவரனங்கள் குட்டி.
குருசகையில் நீட்டி
குணங்கினத்தை யோட்டி

கருணை செய்ய இதுநற் றருணந்தருணமையா
விருப்பியசிறியனைத் திரும்பியே முகம் கோக்கிப்
பாரும் பாரும் பாரும் பரம்பொருளே

வாரும் வாரும் வாரும் வரந்தாவே
 தற்பாநாதனை அற்புதபோதனை
 பொற்பாதம் நம்பினேனே இப்புஷிமீதிலே
 அந்நாதந்தோர் விளங்க அந்நாமிகள் முளங்க
 அந்நாமியுடனாற அந்நாமே மன்றடுகிறேன்
 அந்நானே இத்தினம் வெத்தியளித்திட
 இத்தியரிங்கியே காப்பாயுனது பாரம்
 அந்நியே அந்நாரும் பாரம் சோதியே அநிலமெங்கும்
 இத்தியாய் விளங்க ஞான மோதியசருவஜீவ (மா)

பாலாபிஷேகப் பழனிமலையப்ப—என்ற—மெட்டு.

29. இராகம்—சிந்து பைரவி—தாளம்—சாப்பு.

பல்லவி

ஜீவாரிந்த அப்பமாகவந்த பா
 தேவனின் செவடியானந் தமே (ஜீவா)
 அதுபல்லவி.

நாவாலதை ருசிப்போர் ஜெபிப்போருக்கும்
 நற்பரநாம மிகு சொந்தமே (ஜீவா)
 தொகையறு

ஜீவர் யாவராலு மளவிடப் படாத
 சிந்து வித்தாயிலங்கும் வஸ்தே

பாட்டு

சிறுவனுன் திருப்பிரசாதமேவுண்டேன்
 ஒரு போது மாறும்பிரமானந்தம் கொண்டேன்
 தேனிலுந் தித்தித்த பாகு கற்கண்டிலுந்
 திவ்ய போஜன மான (ஜீவா)

தொகையறு

பாவசம் மாரனே பாகதிக்கிறைவனே
 பல்லுயிர்க்காக வந்தோனே

பாட்டு.

பலபிணிவறுமை வாராமலே தடுக்கும்
 பல்லுபிர்க்கும் பாமானந்தங்கொடுக்கும்
 பத்தன் மீதன் பொடு இத்தரையில் வந்த
 கத்த பரிபூரண

(ஜீஸர்)

திருப்பாவங்கிரி வாசா—என்ற—மெட்டு.

30. இராகம்—நாத நாமக்கிரிஸு—நானம்—குதி.

பல்லவி

ஆம்மாசுண்ணிய அப்பமே மோசு
 ஆனந்தர் தருங்கற்பமே பா (மாதம்)

அது பல்லவி

காத்தடுமே கலி தீர்த்தடுமே கடைக்கண்
 பார்த்தடுமே பவத்தை நீத்தடுமே மகத்தை (ஆத்)

சாணம்

பாவ துர்க்குணமுதல் யாவையும் பறத்தும்
 பலபிணிவறுமை வாராமலே துரத்தும்
 கேவலமாகிய கிரியையப்போக்கும்
 கீழ்மக்கள் யாவரையும் மேல்மக்களாகும் (ஆத்)

2. இசபராகத் தந்து எவனாயுந் காக்கும்

இன்புறுஜீவ அன்பையுண்டாக்கும்
 புகரில்லாப்போத நன் வீதந்தைச்சேர்க்கும்
 புல்லறிவேரையும் நல்லறிவாக்கும் (ஆத்)

3. ககமருளாணந்தச்

கோதிவந்தடுக்கும்
 தொல்புலியோர்க்கு மீட்பைக்கொடுக்கும்
 பகைபழிபாவம் பற் றறவேமுடுக்கும்
 பாழ் நாகத்துக்கே காமல் தடுக்கும் (ஆத்)

வேலனே இந்த வீணனை ஏன்—என்ற—மெய்தே.

31. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி

ஆதியே எண்ணையானுந் தயாரீதியே இந்த
ஆதகையில் ஒதரிய பாதகம் புரிந்த எனே ஆளுந்தயாரீதியே

அறபல்லவி

நீதியில்லாத அநீதிகளும் பல

நீனைவாறு துண்களவாறு மென் மனதாறும் புரிந்தேன் பவம் (ஆ)

சரணம்

குதும் லாதும் பல கோதும் புரிந்தேன்
துப்போகையும் வீனாய் வைது திரிந்தேன்
ஓதுமுமது கற்பனை பத்தும் மறந்தேன்
ஓகோ உமக் கேளுதமா பாதக நிஷ்டோனெனை (ஆ)

2. கனவும் படித்தேன் கபடம் முடித்தேன்
கஞ்சாசிகரற்று பிடிபடும் குடித்தேன்
அரிவைபராக்கபகத் திசிலடுத்தேன்
ஐயேச பாவி வைய மீதே செய்தே னனை கந்திவெனை (ஆ)

3. அன்பில்லாப்பாவி நானானும் சேயே
ஆயிரமின்னுமே லானானும் நீயே
என்மேலுறுங்குறை யாவும் பொதுப்பாயே
இகபாககமே தந்து அகமே களி கூர்ந்து வந்து (ஆ)

32. இராகம்—ஐபாகி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

அஞ்சாதே மனமே அந்த
அண்ணை முரிசதன் நீண்டுனாடிருக்கையில் (அஞ்)

அது பல்லவி

சஞ்சாமலே வரும் வஞ்சகமாயை
பஞ்சபோனோடிப் பறந்திடும் கீச்சயம்

சரணம்

வஞ்சகம் சூது வழக்கு விரோதங்கள்
சஞ்சலம் சீக்குத் தரித்திரம்
பஞ்சம் படை கொள்ளை நேரம் பெரும் பாண்டு
பாராமலே பறந்தோடுஞ் சொன்னேன் சொன்னேன் (அ)

2. காளி கூளி பலகாற்றுக்கருப்பு பேய்
தாளி வயிற்றுச் சடாமுனி
மூளி மூதேவி முரட்டு வேதாளமும்
முன்னேறி வாராது சொன்னேன் சொன்னேன் உண்மை அ
4. காமக்குரோத விரோதம் கண்டமட்டும்
கள்ளங் கபடு சூதாட்டும்
மாமத மூட்டும் மதன் வானிப்பூட்டும்
வாராதினி யெட்டிப்பாராது சத்தியம் (அ)

33. இராகம் பைரவி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

இன்பமே வருமே அந்த
ஏகபரன் நம் மிதயத்திருக்கையில் (இன்பமே வருமே)

அது பல்லவி

பொன்னும் நவமணி பின்னும் பலபணி
வர்னமாடையணி மன்னர் மன்னர்க் கொத்த (இ)

சரணம்

மாடாடு வீடுகள் மாமணி மேடைகள்
மதகரி தண்டனை மாக்கள்
கோடாது கோடி ரதங்கள் கரலாட்கள்
கோதில்லாத சுற்றத்தார் புடை குழை (இ)

2. நன்மை தழைத்திடும் நற்றவம் பூத்திடும்
உண்மையே காயாகக் காய்க்கும்
தன்மையும் தாய்மையும் சார்ந்து பழுத்திடும்
தற்பரவைக் குற்ற அற்புத மாகிய (இ)

போகசுகமே கொடுப்பாய்—என்ற—மெட்டு.

34. இராகம்—காண்டா—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

ஜீவரகூடணி அன்னையே திருவருள் செய் (ஜீவ)

அறுபல்லவி

ஆவலாய் நினைந்து சேவடிபணிந்து
கூவினேன் கனிந்து தாணி நீ விரைந்து (ஜீவ)

சரணம்

வரத்திலுதித்த உரத்தில் யிருத்த
விரத்தரகத்தை மலர்ந்து மணத்த
வானவர்க்கரசி மானவர் சிரசி
ஞானமொன ரிஷி யானதேனுருசி (ஜீவ)

2. பவத்தை விதைத்த விடத்தை மதித்த
அவத்த மதத்தை சிதைத்த வதைத்த
பாலியேகுண சீலியே அனு
கூலியேதயை சாலியே மனு (ஜீவ)

தையலே உன்னை நினைந்து—என்ற—மெட்டு.

35. இராகம்—கல்யாணி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

அன்னையே நின்னை அகத்தில் நினைந்துருகி
அடி தொழுகிறேனம்மா (அன்)

சரணம்

சொர்ன மகுடம் பளீரென்ன பன்னிருமீனகந்துன்ன
பருகி அங்கிமின்ன பாரினில் எந்தன் முன்னே
பாலனுடன் வந் தென்னை ஆசீர்வதிப்பாய் (அன்)

2. தாயே தற்ப்பனைப் பெற்றாயே சல்தியாய் வருவாயே
தனையனைக்காப்பாயே உற்பொருள் தருவாயே
செனபாக்கியமீருவாயே உனை நடிப்பினேன் (அன்)

கரந்திமகான் போதுண்டோ—என்ற—மெட்டு.

36. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

மாட்சிமிகும் மாதிரு பாதம் வாழ்த்துவோமே
மகிழ்ந் தேற்றுவோமே புகழ் சாத்தலோமே

சரணம்

காட்சி புரிவாய் கருணை சொரிவாய்
கதிருடை அலங்காரி சுகவாரி உபகாரி விபகாரி இரு
கழலீனாதரும் மோகனம் உறு
பழவினையறுஞ் சூகனம் தனைக்
காலந்தலுதே ஜெபதியானம் மறவாதே நற்
கத்தம் மிகு சந்தம் பிரமானந்தம் வருஞ் சொந்தம் அறி (மர)

2. கர்த்தனைப் பெற்றாய் கரத்திலெடுத்தாய்
கருணையம்பரந் தாயே மரியாயே அருள்வாயே பொருள்
[நீயே இரு
கழலீனே சிரஞ்சுடி மிக அழகுடனிசை பாடி எக்
காலுந்துதி ஹலும் நின்மேலும் மென்மேலும் மறேன்
கன்னி நிற்பன்னி நற்புன்னி வீற்றன்னி பல (மர)

செந்தாளம் பூவுந்தேனுங்கமழ்—என்ற—மெட்டு.

37. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

அன்றா யின்னடி பணிவிதேன்
ஆதரி இருபாகரி மரி (அன்)

சரணம்

பொன்றா பாணமுல்லைப் பூவாங்களு மில்லை
புனிதமுடனே இனிதமாலையே
புகழ்ந்து புதுப்பா மலையை சூடி (அன்)

2. மாசில்லாக்கண்ணிகையே மாதவ விற்பன்னிகையே
மைந்தனு வந்து சிந்தை மலர்ந்து
எந்தநேரமு முந்தனை நினைந்து (அன்)

காட்சியாய் விளங்குங் கந்தா—என்ற—மெட்டு.

38. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—ரகம்

பல்லவி

மாட்சியாய் விளங்குமாயே
மலரடியைத் தொழுதேன் தாயே
மைந்தனை வந்தாளுவாயே மாதாவே

சரணம்

காட்சி புரிந்து கடைக்கண் திறந்து
ஆட்சியர சாட்சிபுரி

அன்னையே நின்னையே பன்னாளும் வாழ்த்தினேன் (மா)

2. ஜெகமே வன்னமம் சுகயோக சேதமம்
ஜெபித்தவர்க்குத் திருநிறைந்த
சித்தர்க்கும் முத்தர்க்கும் பத்தர்க்கு மேயிகு (மா)

செந்திமானகரந்தனில் மேவிய—என்ற—மெட்டு.

39. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ரூபகம்.

சுண்ணிகள்

சுண்ணிமாமரி யன்னையினாமே
கழறுவதே நம்மள் நேமமே இரு
கழல் பணிந்தால் வருகு் சேதமமே அதைக்
சுண்டு தொண்டிபுரிந்தவர்களுண்டு மேன்றுளங்
கொண்டு வாழ்த்துவீர்

காணலாம் பரமானந்த யின்பமே
கைவிடாதென் சொல்லை நம்பிமே தேய்வ
கடாசுதம் நம்மீது எழும்புகே

2. தவிது ராஜகுலத்தி லுதித்தவள்
 தற்பரணைப் பெற்றெடுத்தவள் வலு
 சர்ப்பத்தைக் காலால் மிதித்தவள் இந்த
 ஜகத்திலுறு நரர்க்கிகத்திலும் பர சுகத்தையுந் தரு மகத்துவ
 தாயாபரியைத்தரிசியுமின்களே தக்க [மிசு
 சீருரும் பூமான்களே தேவ
 தாய்பதஞ் சேருஞ் சீமான்களே

3. ஆதவனையுடையாய்த் தரித்தவள்
 அம்புலிமீதிலே நின்றவள் முடிக்க
 காறிரு மீன்களணிந்தவள் நம்பி
 தகமிகமகிழ்ந்திக சுகந்தர
 அனுமதி செய்ய மகனிடமென்னும்
 அங்கையில் ஜெபமாலை பிடித்துமே
 அருந்தவஞ் செய்கிறாள் நாயகி நம்மை
 ஆதரிக்க நல்ல தாயகி

4. பத்து ஐயு வாணஞ்சுகள் வந்தடி
 சத்தி வணங்கிடுவார்களே பய
 பக்தியாய்ப் பாடிடுவார்களே கீதம்
 பாடிப்பரணைக் கொண்டாடி கூடி மன்றாடிப்
 பரலோகம் தேடிச்செல்லுவார்
 பாரீரோ இவள் பாக்கியராக்கினி
 பாதந்தொழுதிடவாருமே நல்ல
 பாக்கியங்கள் வந்து சேருமே

துலங்கு செம்பொன் கோபுர—என்ற—மெட்டு.

40. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

வயங்குமம்பர னோடுறவாடிடும்

மாதா சந்தமரியே மக்களுக்காகவேண்டியே அருள்புரியுன்

மகனிடமென்றுந் தூண்டியே

மண்டல விண்டல மெண்டிசையும் புகழ்

(மாதா)

மானிலத்திலே யுதித்த நீதி பெற்ற

(மாதா)

சுரணம்

யயங்காதுனை யென்னாளு மன்றாடிட

வல்வினை முழுவதுமே பறந்தோடிட

தியங்காதிருக்கவேயருள் மறை பொழிந்திட

தினந் தினந் திருப்புகழ் சேயர்கள் பாடிட

தேவா சர்வாதம் வரவே சீர் பேருகவே

(வ)

3. பாவி மீதிரங்கியுன் பாலனை நீயே

பரிந்து சிவாரிசி பகர்ந்திடுந் தாயே

ஆவியுமெனது சஞ்சிவியும் நீயே

அடைக்கலமுனதடி அண்டினேன் ஆயே

அன்பனைக்காப்பாயம்மையே அதுதினமும்

(வ)

வேலவா யென்னை—என்ற—மெட்டு.

41. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம் ஆதி

பல்லவி

அன்னையே என்னை ஆளாயித்தருணம்

(அ)

சுரணம்

அன்னம்மாள் வயிற்றே அன்று நீ ஜெணித்தே

அரிய பெரிய

ஆதரவு புரியும்

(அ)

கற்பினுக்காகே

கண்ணியர் சிரசே

காலை மாலை

கழவினை பணிகிறேன்

(அ)

3. மரியதா சென்று

மைந்தனுக்கன்று

வர் துவந்துயிர்

தந்து இரட்சித்த

(அ)

பகாரியாலா—என்ற—மெட்டு.

42. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

அன்னையே மாமரி. அடியேனை ஆதரி

(அ)

சரணம்

உன்னை நம்புந்தானை போர் போதும் கைவிடாதே
பன்னகத்தலையைப் பின்னமாய் மிதித்த பரமனின் மாதே
பாணை யிப்போதே பாதுகார்த்தப்பாதே உன்னைப்
பத்திமனத்தொடு நத்தி வந்தேனெனக்
கித்தினமே யரு ஞுத்தமிஞான

(அ)

2. பேரானந்த ஸாகரம் பொழியும் ப்ரமானந்தமே
சீருமச் செயுந்திருர்மோலடி சொந்தமே
கித்தம் வை நித்தியமே பக்தரின் சூத்தியமே
பாடி. கிரமுங்கொண்டாடிந்நுத்தியம்
தேடி. இத்ததி ஓடி வந்தனன்

(அ)

மன்னுளாடி யவா—என்ற—மெட்டு.

43. இராகம்—தேசிக தேடி—தாளம் ருபகம்.

பல்லவி

அன்னை மாமரியே

மிசு

அன்புடனு வந்து ஞான மின்புடனளிக்குத் தேவ ! (அ)

சரணம்

அன்னம்மாவின் வயிற்றிலுதித்தவா

அம்பரணைக்கரத்திலெடுத்தவா

மின் முடியில் வான் மீன்கள் தொடுத்தவா

வேதமே பூஷணமாயினி போதமே இவரு சந்தாமணி

2. என்று மன்பரிதயத்திருந்தவா

நன்று நன்று வரங்கள் புரிந்தவா

குன்றச் செல்வமுங் கல்வியுந்தந்தவா

கோதிலாப் பரிமள ரோஜதிதிலாதரசிராஜ

(அ)

3. ஆதவனையுடையாய் நரித்தவா

அம்பரணைக்கரத்திலெடுத்தவா

பாதத்தால் பண்ணகத்தை மிதித்தவா

பாஞ்சுல கோர்களுன் பாடிமே ரோடுவோர் யாவர்க்குமே
யருள (அ)

ஆண்டவா ஆடுந்தில்லை—என்ற—மெட்டு.

44. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

ஆதரி அன்னை கன்னி மாமி

ஆதிமலோதிய ரோதியை சுன்ற நீ

(அ)

சுரணம்

ஆதவ பீதாம்பரி அகிலாம்பர ராஜேஸ்பரி

அன்னையே அன்னையே அன்னையே அன்னையே நீன்

ஆதாரமென்றுவுன் பாதாரம் வந்து

பணிந்தேன் கண்பார்த்து பாலனைக்காத்து

(ஆ)

2. அண்டிவந்தோர்க்குந்து தொண்டருக்கருமுபகாரி யே

உபகாரியே உபகாரியே உபகாரியே நீயே

உண்டு மென்றுமலர் கொண்டு வந்து இதோ

இரண்டுபாதத்திலுமிட்டு தொழுகிறேன்

(ஆ)

3. திருவளரலேபுனது சேயர்களை ப்பார்த்திரக்கம்

செய்யம்மா செய்யம்மா செய்யம்மா செய்யம்மா நின்

சுந்தைகனிகுர்ந்துன் சேயனுடன் வந்து

நீமையைத் தீர்த்து திருக்கண் பார்த்து

(ஆ)

துடிக்கு மயிலில்—என்ற—மெட்டு.

45. இராகம்—ரெஞ்சகுட்டி—தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்

மரியே கிருபா கரியருள் புரியே மைந்தர்க்குரிய

வரமே சொரிபும் பரம சாகரியே இந்த

மானிலந்தனிலை நீனைந்தினி தாகவே கவிபாடி வாழ்த்துதேன்

வருவாய் கிருபை தருவாயே தருவே மனதுறவே [ன்
மறவாத தெரிசனந்தரவே

2. முகில் ரதத்தின் மீதேறியே வருவாய் மூவுலகையாளும்
முப்பொருளைப் பெற்றெடுத்தவா தின்
முனது பாத தெரிசனந்தர மனதுறவியே யெனதுளம்வர
முயலுறேன் கவி தயவாய்க்கேளம்மா முழுது முனது
செயல் கொடுத்திதமாயாளம்மா

3. உத்தமி சித்தமிரங்கித் தற்காத்தருளே உமை நம்பிய
பத்தனுக்கித்தினஞ் சற்றிரங்கும் பொருளே உன்
பாலனை மனுவேலனை அனுகூலனை மன்றடியருளும்
அன்னையே நின்னிருபொன்னடி போற்றினேன்
அகமகிழ்ந்து அடிபேனனுதினமு மேற்றினேன்

புள்ளிக்கலாபமயில் பாகன்—ஆனன்ற—மெட்டு.

46. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகன்

மோகூழ் முடி பெற்று அரசாட்சி மிது
மாட்சிமையாய் செய்யுந் தேவ நாச்சி நின்
காட்சி பெற சூழ்ச்சி யோடு

ஆச்சியே பணிந்தேன் எழிலாட்சி ஞான தேர்ச்சி

2. உழுமுடி புனைந்த ஓய்யாரி கொட்ட

மிடுதுட்டக்கணங்கள் சங்காரி ஞான

உம்பரிம்பரும்பரவ அன்பு சொரியுங் கருணை வாரியுபகாரி

3. பாறோர் புகழுங் கண்ணித்தாயே சிறு

பாலன் புகலும் கவி கேளாயே விடப்

பன்னக மிதித்துமதி தன்னையுன் பகத்தில் வைத்த
[நீயே அருளாயே

4. அத்தனைப்பயின்ற மரியாயே உன்னை

நத்தி வந்தோருக்கருளவாயே ஜெப

பத்தியில்லாப் புத்திரனான்

நத்துகின்றேன் சற்றிரங்குவாயே அருளாயே

மஞ்ச நிகர் சூந்தள மின்ன—என்ற—மெட்டு.

47. இராகம் செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ரூபகம்.

கண்ணிகள்

வர்னமணிமாலைகள் துன்ன அழகு சொர்னம்.
பள பளென்ன வயிரக்கம்மல் காதினில் மின்ன பல
முத்திரத்தினம் வைத்திழைத்து வகுத்த சித்திரமானமணி
மகுட முஞ் சிரசி லீலங்க
வான்மீன் துலங்கப்பான் துயில் குலங்க
வலுசர்ப்பத் தலையும் நசுங்க

2. முத்து நவரத்தினம் பதித்த சித்திரத்தினை
துத்திப்பூக்களை யாழியும் விரலில் புனைந்த ஜெப
மாலையுந் தவனூலையும் மனுவேலையும் பூமாலையுங் கானத்
தெரிசனந்தந்தென்னையாளம்மா
சிறுவனுன்னை யனுதினமுந் திருவடி பணிகிறேன் பெம்மா
3. வெள்ளி தங்கத்தாலேயமைத்த அற்புதமான
பொற்றே றிற்றானே விமலனோடுமுவாய் நீதானே கன
விண்ணோர் சூழவே பண்கள் நீளவே
அன்னையே வருவாயே யென்னையே
ஆள இத்தருணமம்மம்மா எனது தொல்லை
நீக்கவும் நல்ல வேளை வாய்த்தது மரியம்மா
4. என்றுமுந்தன் தொண்டருக்காக
மகனை வேண்டி மிகவே தூண்டி.
இன்பங்கள் தந்திடு மன்னியே உனோ
எந்த நேரமும் வந்தனை புரி
மைந்தன் செந்தமிழுக்கருள் புரி
இன்பமா மதுரக்கன்னியே
பணியன்னையே ஷுனை நண்ணியே
பாதம் பணிகிறேனென்னியே

செந்தமிழை யுலகினில்—என்ற—மெட்டு,

48. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்.

பெற்ற தாயிலும் நீயே உற்ற தாயாக இந்தப்
பேருலகில் விளங்குறாய் எல்லோர்களுக்கும்
பேருபகாரஞ் செய்குறாய் இந்தப்
பிள்ளையின் மீதுனக் கெள்ளளவாயினும்
உள்ளமிழகாது கள்ளமோயே தபிப்
பிராயமோ தெரியாதம்மா எந்தன்மேல் பிடி
வாதஞ் செய்யாதே நீ சும்மா

(பெ)

2 இப்பிரபஞ்சத்திலே யான் படும் பாடுனக்கு
எல்லாந் தெரியுமல்லவா தெரிந்திருந்தால்
இரங்குதல் ஞாயமல்லவா தாயே
ஏது என் மீதினில் வாது நீ செய்வது
ஓது அல்லாதொரு போதும் விடேனிரு
பாதம் பணிகிறேனம்மா யெனக்கு புகல்
பண்ணிவிட்டெங்குஞ் செல்லம்மா

(பெ)

3. பாவி நமக்கு இவன் பதைஞ்ஞென் நீசெந்து
பாராதிருக்கிறாயா அல்லது வேறே
பராக்கிலிருக்கிறாயா நெஞ்சில்
பலவிநமெண்ணியென விலகிடலாமெனில்
மலரடி விடேனல மருளன்னை மரியே நான்
பாவிதான் பிள்ளையல்லவா என்மீதில்பட்சம்
வைத்திடவேண்டுமல்லவா

4 தேனில் வீழ்ந்த ஈபேபாலே தியங்கி மயங்குமென்னை
தேற்றியருள் புரியம்மா சேயனுக்கின்றே
செப்புவாயருள் நீ பெம்மா உன்னைத்
தேடியே நாடியே பாடியே பஜனை கொண்
டாடியே யனுதினங்கோடி நமஸ்காரம்
செய்கிறே னிரங்குவாயே
சேயன்மேல்வரம்கு செய்யாதருள் புரிவாயே

6. கல்லுயிழகு மொழுகறையு முருகு முந்தன்
கருணை கெஞ்சிழகாதென்ன பாவி நான் பெருங்
கன்மியானுலுந்தானென்ன திருக்
கழலினை கண்டவர்கள் பழலினையறுமெனப்
பழமொழி பெரியவர்கழறினதும் பிசகோ
கன்விமரிச அன்னையே தஞ்சமாய்க்கொண்ட
என்முதம் பாராதென்னையே (பெ)

பட்சம் என்கிதில்கையோ—என்ற—மெட்டு.

49. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஏகம்.

கண்ணிகள்

இன்னமும் பராமுதமா இதுதாலுந்தன் தர்மமா
அன்னையே வராதேனம்மா அடியேன் மீது கோபமா
அன்பனுன்ன கம்பிமிக வெம்புகிறேன் (இ)

2. சோதனை புரியலாமா துயரம் விசைக்கலாமா
சாதனையுடு செய்பலாமா தமிழேன் மீதில் கோபமா
தாயேமரி யாயேதுனை நீயே ஆயே (சோ)

3. கெஞ்சியிங்கையோ தாயே நிமலனை ஈன்ற ஆயே
சஞ்சலந் தீத்தானுவாயே தயாளசுணை நிதியே
தஞ்ச முன்னைக் கெஞ்சுகிறேன் சஞ்சலந்நீர் (நெ)

4. நித்தமு நெஞ்சில் நினைந்தே நின்றாளினை பணிந்தே
சித்திரக்கனி பினைந்தே சேபனகங்கனிந்தே
தேடியே கொண் டாடியே பண் பாடுகிறேன் (இன்)

சோமசேகரனருளும்—என்ற—மெட்டு.

50. இராகம்—இந்நுஸ்தான் தேரடி—தாளம்—அதி.

கண்ணிகள்

தாயே மரியாயேதுனை நீயே நீயே நின்
கண்ணை பணிந்தேதருள்வாயே ஆயே (தா)

2. தஞ்சமென்றுன் செஞ்சரணம் வந்து வந்து உன்னை
கெஞ்சுகிறேன் சஞ்சலந்திரென்று என்று (தா)

3. பாலகன் புகலுங்கனி சேஞங் கேளும் மிகு
பட்சம் வைத்திரங்கி யென்னை யாளும் ஆளும் (தா)

கூடலிங்கையனே—என்ற—மெட்டு.

51. இராகம்—தேசிக தோடி—தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி

சந்தமாமரியே திருத்
தாளினையே பணிந் தேற்றினேன்
நாளிலுமேயுனை வாழ்த்தினேன் (சந்)

அநு பல்லவி

இந்த மானிலத்தோர் வினை யோடிட
எந்தையாம் பரன் தன்னை மன்றாடிட
வந்தையாய் யெங்குமேயருள் நீடிட
வித்தகி இத்தினம் பத்தனுளத்தலே
மெத்தவும் நத்தினேன்
நின் திருவடி தெரிசனந்தர
சிறியனவ்வுருளே பெறவுறச் (சந்)

சரணம்

மதி நிதி பதி கதியோடு ஐகம்
வாழும் அரசாருமுனைத்
துதிபுரி யடியவ ரகமதில் வரவருள்
வேண்டினேன் ஆண்டருள் ஞாயமகோகரி
சுத்த மிகுத்த அருத்தொளிரும் மிளிற்றுற்றிடுந்
துங்கவனைச் செங்குரத்தில் ஏந்தி எழில்
பார்த்துமென்னாட்சியே நான்
தோத்திரம் புரிந்தேனென்னை
பாத்திரக்கஞ் செய்தருள்வாய் (சந்)

பரங்கிரியாண்டி---என்ற---மெட்டு.

52. இராகம்---ஒஞ்சுருட்டி---தாளம்---சூதி.

பல்லவி

பரமசாகரியே

ஞான

வரமருள்புரியே

வாரும்

(பர)

சரணம்

இரவும் பகலும் முன்னை

மறவாதசேயன் தன்னை

பரமஞானக் கண்ணோக்கி

பக்குவ

மிக்கண

முக்கிய

மாகவே

(பர)

2. ஆதாரமாக யெங்கும்

அகிலமெல்லால் விளங்கும்

மாதாவே யுனது பாத

வந்தனஞ் செய்கிறேன் சிந்தை மகிழ்ந்தேக

(பர)

3. சித்திரங்குமம்மா

சேயனைக்கண்பாருமம்மா

உத்தமியே என்மீது

இத்தினஞ் சித்தமி ரங்கி தழ் காத்தருள்

(பர)

செந்தூர் நாயகமே---என்ற---மெட்டு.

53. இராகம்---பிலஹிரி---தாளம்---ரூபகம்.

பல்லவி

சந்தமாமரியே

தாளியையே பணிக் தேன்

தயா கீதியே திருச்

(சந்)

அது பல்லவி

வந்தே மன துவந்தே

நினது

டைந்தனைக் காத்தருள்

(சந்)

சரணம்

எது யென்மீது பராமுகமாதாயே

ஏழை மன்றுட்டுக் கீழ்கிடையோ கீயே

வாது செய்வ தாகாது அருளிப்போது பாடி

(சந்)

2. மாட்சி மிகு மோகந் ரமச்சியமே யர

சாட்சி புரியுந் தயாபரியே பர

னாட்சி யவனியாள் சூழ்ச்சி அற்புதக்

காட்சி பென்னாட்சி நீ

(சங்)

சரணம் சரணமையா—என்ற—மெட்டு.

34. இராகம்—இர்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—ஆதி

பல்லவி

தாதா தா தானினை நிறல்

தாயே மாமரியாயே ஆனந்தந்

(தா)

சரணம்

ஆதாம் ஏவாஜா

ஆன்னாளினேய்த்த

வேதாளத்தன்னைம்

பாதாளம் விழுத்தின

வித்தகி நின் பாதக்

குத்தியஞ் செய்திதேன் (தா)

2. ஆதாம் நீயே

ஆன்பன் நீதாயே

அகமகிழ்ந்தின்ப

சகந்தருமற்புள

அன்னையே நின்னிநு

பொன்னடி போற்றினேன்

காழகுமலைக்கு நாம் நேரே—என்ற—மெட்டு.

35. இராகம்—பைரவி—தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி

நானொருபோது மறேனே தேவ

நாயகி சீர்பாதந் நாயக மாய்க்கொண்ட

(நா)

சுற்றவரும் கொற்றவரும் மற்றவர்புகழ்ந் தேத்திடு முனை (நா)

நலமனமிசு திருமலரடித் தெரிசுணந்தர விநம்பிடுரேய (நா)

விருப்பொடு கவி திருப்புகழ்சிந்து விருத்தமுங் கவித்

[துறைகளும் பாடி. (நா)]

அமர்து கருணைபெய் சாகரி மறந் திடர்தேனை யாதரி (நா)

சரணம்

திக்கெங்குமே புகழ் நாட்டிட்ட காரணி
 தீயோர் துய்யோரையுந் சேர்த்திட்ட பூரணி
 தித்திக்கும் மதுரத் தேன்பொழிபூரணி
 சீவ அபயந்நனை யேந்திய சீரணி
 திருவிழிமுடி புனை குழங்கி
 ஜெபம் புரி மணிகைமினாங்கி
 சேயன் புகல் கவி சாட்கி
 கித்தக் பத்தர் குதலாட்சி

(கா)

56. இராகம்—ஆனந்த வைரவி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

தேவதாஸே வாருமே. தேயனைக் கண் பாருமே

அநபல்லவி

ஆவலாபுன்னையே கூனியழைக்கிறேன் (தே)

சரணம்

தந்தாக் தந்தாமென்றமே கெஞ்சுகின்றே னென்றமே
 கஞ்சாமலப் பாது மஞ்சரி செப்புகிறேன் (தே)

2. பங்கம் வைப்பா யன்றியே மாது காருமென்னியே
 மட்சகனைப் பெற்ற அர்ச்சயமாயுற்ற (தே)

அம்பாள் மதுரை மீனாட்சி—என்ற—மெட்டி.

57. இராகம்—தேசிக தோடி—தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்

சர்வ ஜீவ வாகாடி அருள் தயாளகுணவாரி சித்த
 தானை குறை பாரி தயாளகுணவாரி தயாளகுணவாரி த (ச)

2. என்னேதமும் உணர்ந்தேடி காண் இவிய பதம் பாடி நின்றன்
 இனையடி யைப் பூடி இன்புடன் கொண்டாடி இன்புடன் இ (எ)

3. இன்னம் பராமுதமேது கனிக் கின்புறு யிப்போது நின் மீ
தபற்றுகிறேன் சாது இலகுவரமோது இலகுவர மோது

4. கர்த்தனைப்பெற்றவனுடலி நின் கடைக்கண் பார் சீலி இர
[ன்டு
கழல் பணிந்தேனாலி கருணை செய்யமலி கருணை செய்யமலி

ஐயா பழனிமலை வேலா—என்ற—மெட்டு.

58. இராகம்—சகனா—தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்

அன்பர்க்கருள் புரியு மாட்சி உன

தடியினை பணிகிறேன் குழ்ச்சி

என்முகம் பார்த்திரங்கும் நாச்சி இக

பரசுகமருளுவாய் காட்சி

(அன்)

2. பாலன் முகத்தை நோக்கிப்பாரும் ஏக

பாளை மன்றடி யருள் தாரும்

சாலவே ஞானமொளி கூடும் உந்தன்

தாரினை தந்தார் தற்காரும்

3. புவிமில் வெகு புதுமை செய்ய உந்தன்

புண்ணியத்தால் நாங்கருய்ய

செவி கொடுத்தெனக்கருள் செய்யே திருச்

சேவடி மறகிலேன் மெய்யே

கண்ணனை எத்தனை—என்ற—மெட்டு.

59. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

மன்னாதி மன்னர் குலத்தினுதித்த மரியே கிருபாகரியே உனை

வந்தனையே புரி மைந்தனின் மீது

உவந்து மிகுந்த சுகந்தர இச் சுகி

மனதிரங்கிலையா

மகியே மருவிலா முத்து

மரணிக்கமே மகா மலைஞானத்தி
நாதிக்கமே மதுவே
மட்சாமிர்த நற்பாக்கியமே உன்னை
மறவாதிரவும் பகலும் வருந்தி
வரவழைக்கிறேன் திருவுளமிரங்கி
வாது செய்யா தென்னை யானுமம்மா சிறு
மைந்தன் முடித்தை கோக்கிப் பாரு மெம்மா (மன்)

60. இராகம்—இந்துஸ்தான் நோடி—தாளம்—ஆதி.
வண்ணம்

மண்டலத்திலே மிகுந்து தொண்டருக்கு நீபு வந்து
அண்டையிலே வந்து நவங் கண்டமட்டுஞ் செய்யு
முபகாரியே நான் விண்டிட இயலாச்சகவாரியே
பொங்கு திங்களொளியினதும் பங்கயப்பதத்
தழகும் செங்கரத்தில் நின்றிலங்குந் துங்கவன்
திருவழகும் காட்சியே நான் கண்டிடவருவாய்
என் முன் ஆட்சியே இன் பாகவே
நன் பாகவே தென் பாகவே புன் பாகவே எழில்
சித்திர வர்னம் நிறைந்த முந்து வச்சிரம் பறித்த
துத்திப்பூ மோதிரந்தையில் மின்னவே நங்கக்
கொத்துச்சரப்பளி ஜில் ஜில் வென்னலே
கதிர் தூசனி கடல் வாரணி கன காசனி கலை
பூசுனி கமழ் வாசனி இந்தக் காசினியில் மாசெல்லாத
சேசுவை நீ ஈன்றெடுத்த மாகுலதேசிகமே
யோசியாமலே மகிழ்ந்து வாராயோ அருள்
கூசிடாமலே புகழ்ந்து தாராயே ஞான சேகரி
நன் மனோகரி தான சாகரி சற்குணாகரி இந்த்ர
நீலரத்னம் பச்சைக்கல் கோல நிறைந்த சித்திரப்பூ
வேலை புரிந்த கம்மலிருகாதிலே நான் கூறுவதுங்
கோளாயோ இப்போதிலே அக மேறியோ சுகந்தாறியோ
முகம்பாருயோ எனைக் காறியோ மனப் பூணமாய்

வாக்காலதாமதன் செய்யாதே பஞ்ச காலமென்
 றறியாதோ உன் ரெஞ்சமே சிறு பாலன் மீதுனக்
 கென்ன சொல் வஞ்சமே இரு ளறுத்திடத் தெரு ள
 ளித்திடப் பொருள் கொடுத்திட அருள் தொடுத்திட
 இனி வாறு புரியாதே ஒரு போதும் விடமாட்டேனிரு
 பாதமும் பிடித்தேனிலு உண்மையே மெய்ப்
 போதமுமுணர்த்திடுவாய் நண்மையே ஜெய சிவியே
 தயை சாலியே ஞான தாலியே அனுகூலியே
 நின் பத்தன் பாடுஞ் செந்நமிழ்க்கித்தினஞ்
 சித்தமிரங்கி உத்தமி மறும் லெந்த நாளுமே
 உரை நத்தினேன் சேயரை வந்து ஆளுமே
 நவிலுத்தியே நல்ல பத்த்பே ஞான முத்தியே
 மோன சித்தியே தரவருவாயே

சாமி விவேகானந்தர்—என்ற—மெட்டு.

61. இராகம்—இந்நுஸ்தான் பிபாக்—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

தூர்தமா மரியாயே உன்று மன்திரங்காயே (உ)

உலகிதேறிய தற்குறந்த பரம நாயகனைப் பாரிந் (உ)

சரணம்

சீர்த்திப்பிரவாக மெங்கும்

ஹற்புயச் செகத்திலெங்கும் நற்றிலங்கும்

உன்மகன் தன்னைத் தூண்டிக்

கன்மிகட் காசுவேண்டி

நன்மை செய் பென்றுத் தாண்டி நாயகியான் (உ)

அப்பிகா உன் மகன் குகன்—என்ற—மெட்டு.

62. இராகம்—இந்நுஸ்தான் தோடி—தாளம்—சம்பு

பல்லவி

ஆம்மம்மா உன் மகன் பரன்

எம்பிரான் புண்டிதம்பிரான்

சுரணம்

சும்மா வந்தே திரிவான்
தூய பிர சங்கம் புரிவான்
நம்மித யமறி வான்
நாதன் வேதன் நீதன் போதன்

(அம்)

2. தினர்களை யாதரிப்பான்
திவ்விய மொளி யுரைப்பான்
வான பரணைத் துதிப்பான்
வாறு குது ஏது மிடலான்

(அம்)

3. முடர்க்குப் பயிற்று விப்பான்
முடவர்க்கு கைகர்லளிப்பான்
சீடர்க்கு ஞானம் விளைப்பான்
சித்தன் வித்தன் சுத்தன் முத்தன்

(அம்)

4. சேயர்களைப் பாது காப்பான்
சித்திரக் கவியைக் கேட்பான்
நேயர்க்கானந்த மளிப்பான்
நித்தியன் துத்தியன் சத்தியன் நிச்சயம்

(அம்)

63. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஆதி.

நொண்டிச்சிந்து

மாட்சிமிகும் மோகூத நகர் வாழுகிற
நாட்சியே நற் குழ்ட்சியே நின் காட்சியைப் பெற
நேத்திரர் திறந்திருந்தே வெகு
ஆத்திரமாய்க் காத்திருந்து நோத்திரஞ் செய்தே
கித ராகங்கள் பாடியே நின்

செருபையைப் பெறுவதற்கு ஆதிகய

ஞான வுபதேசம் படித்தே நின்னடியை
 நத்தியே நற்பத்தியோடு துத்தியஞ் செய்தே
 காலேமாலையனுதினமும் வினைபுரியுங்
 காட்டிலு மென் னாட்டிலு மென் வீட்டிலு முன்னி
 போற்றியே புகழ்ந்து யேற்றியே நின்னுடய
 பொற்பாதத்தை யெப்போது நான் அற்புதமாக
 நித்திரை தனிலு நினைந்தேன் நின்னுடய
 நெஞ்சி விஞ்சிரங்கி யெந்தன் சஞ்சலந்தீர்ப்பாய்
 பாலனை ஆசீர்வதிப்பாய் நான்
 பண்ணும் வினை தன்னில் நின்று புண்ணியஞ் செய்வாய்
 இகபர சுகமருள்வாய் பென்றும்
 இன்பன் மீதே இரங்கி அன்புறுவாயே (மாட்சி)

மாரன் வாதையால்—என்ற—மெட்டு.
 64. இராகம்—பைரவி—தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி

சூசை மாமுனியே உம்மைத்
 தோத்திரஞ் செய்கிறேன் பாத்திரக் கஞ்செய்யுஞ் (சூ)
 துதி புரியடி யவர்க்கருள்புரி
 மதிமுகநிதி சுதியதி பதி (சூ)
 தூய நேய நாயகனாகிய (சூ)
 சுந்தர சலுந்தரனை மைந்தனைக்காரெந்த நானுஞ் (சூ)
 சுத்தனே, சித்தனே பத்தனுக்கருளுஞ் (சூ)

சரணம்

ஞான நிறைந்து ததும்பும் பிரகாசமே
 நற்கதி வித்தாய் முளைத்த விஸ்வாசமே
 வான பரனை வளத்த நன்னேசமே
 வந் துவந்து மைந்தனைக்காத்தருள் (சூ)

நேசமுடிவாம னுக்குபதேசித்தாய்
நீதிப்பிரஸ்தாபந்தோடேயே ஜீவித்தாய்
தாசன் கவிக்கா சீர்வாதமுந் செய்வித்தாய்
தமதுகைச் செங்கோல் தவிர விசுவே பெற்றாய். (கு)

சண்முகா உன்னிருதாள்—என்ற—மெட்டு.

65. இராகம்—இந்துஸ்தான் தோடி—தாளம்—ஜதி.

பல்லவி

லாசனே ஞானப்பிரகாசனே
வானோர்க்கதி நேசனே
தாசனைக்கண் பாகுல் லாசனே (வா)

சரணம்

தேச மன்னர் புகழ்கத் தோலி நகரையானுந்
தாசன் பெத்தி நாத்துக் காசை மகனாய் வந்த
வாசனே வாலர்க்கினேசனே வரனுட சிஷனே
வந்தருளுஞ் சிந்தை மகிழ்ந் தெந்தனுக்காய் (வாச)

2. ஞானசையை வெறுத்து ஞானையை ஜெயித்து
தேவாசையைத்துடர்ந்து ஜிவாவென ஜெயித்து
ஒன்பது வயசினி சீகம்பமா யுத்தன் கற்பை
அன்புட னொப்புவித்து அம்பரனருளடைந்தீர் (வாச)

3. பத்திரெண்டாம் வயசில் பரிவண்டியாலாத்தில்
தத்திப் பிணைத்திருந்த னுத்தம தவத்தால் பின்
பெற்றோர்கள் விட்டில் மஞ்ச மெத்தையில் னஞ்சுகையில்.
வந்தியால் பிடித்த தி சற்றி எரியப்பிணைத்தீர். (வாச)

4. சரீரந்தனை வெறுத்துச் சங்கிலியாலடித்து
தரித்த விறகுக் கட்டை ஸிரித்துப் படுத்து முட்டை
நிறுத்தியே லறுத்திட வருத்தியே தரித்திரன் போல்
சாதந்தை வெறுத்தீர் ஜெகந்நாயக நத்தீர் (வாச)

5. இரத்தம் பெருகியோட மெத்தக்கடினத்தோடே
மொத்திக்கயிறுலத்தன்னை சுற்றியடித்துப்பரி
எத்திடுங் கல்லணையால் குத்தியே பக்தியோடே நத்தியே
அத்தனடி நித்தமுந் தெழுது வந்தீர் (வாச)

செந்துர் நாயகமே—என்ற—மெட்டு.

66. இராகம்—சீரஹரி—தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி

சந்தந்தொனியாரே நமியெறுக்கஞன் விரே
தயமாரே திருந் (சந்)

அதுபல்லவி

எந்தை யாம்பர னுத்தன் ரீதன்பாய்
மைத்தனென வந்தார் (சந்)

சரணம்

கித்த நித்தம் பல சித்திரப்பிதுரைகள்
பத்தர் ரீதிரங்கிப் பாநிலில் ரெய்கின்ற
முத்தே நறும்பூங் கொத்தே மோஷை
கித்தே னனக்கநன் (சந்)

2. நறுமணங் சுமழ் மோஷை ராட்சியத்தில் வாழந்
திருவே ரத்தருவே என் செந்தமிழ்க்கேளும்
நாதா அருள் சமேதா சுமல
பாதா போற்றினன் (சந்)

ஜபனன பேச்சு மத்தான்—என்ற—மெட்டு.

67. இராகம்—இன்னுஸ்தான் பியாக்—தாளம்—ஆதி

பல்லவி

தாவணியை தொழுதோமே சந்தந்தோனியார் (தா)

அதுபல்லவி

ஆழிக்குழல்கில் வாழமுழிய ரெல்லோரும் கூடி (தா)

சரணம்

அம்பரனிட மன்றாடி அனேக ஞானங்கள் தேடி
நம்புமடியோர்க்கு கோடி நலமருள் வான் கொண்டாடி (தா)

2. வேண்டுவதையுமருள்வான் மிக்கானந்தந் தருவான்
துண்டு மிந்தக்கவி பாடி அறிப்போம் வாரும் கொண்டாடி

பவனசிரிய தனில் வளர்—என்ற—மெட்டு.

68. இராகம்—தொடி—தாளம் ஆதி.

பல்லவி

தவமிசூந்த சலேரியாரே
தருணமருள் புரிவாரே (தவ)

அதுபல்லவி

பவமிசூந்த எமக்கு வந்தி
பரனிட மன்றாடி உருளும்

தொகையரு

அமராதே பூதவேதாளமொடு சாமுள்ள

அடங்காத பிடாரி நன்னை

நமதான்டவனை வேண்டி நரகோட்டி அடியேர்க்கு

ஞான நன்னைநியை யூட்டி

பாட்டு.

நற்றவமியற்று மென்சாமி
 நனமை புரிந்தருளு நேமி
 புத்திரர்க்காகப் பூமி புகழ் தின தன் பாதந்நுனையே
 புதுமையர் பேகனை மன்றாடியே (தவ)

புள்ளிக்கலாபமயில் பாகன்—என்ற—மெட்டு.
 69. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்

தருணஞ் செபத்தியாரே நீரே என்னைத்
 தற்காத்தருளுந் தவத்தோரே உன்னைச்
 சந்ததமுந் சொந்தமென்று
 வந்தனஞ் செய்தேன் கடைக்கண்பாரே அருள் கீரே

2. நாயபரமண்டலத்தின் வித்தே யாருஞ்
 சொல்லவொண்ணுத ஞான முத்தே உம்மைத்
 தோத்திரம் புரிந்தே னெனைப்
 பாத்திரக்கஞ் செய்யுந் தேவ கீத்தே ஜீவாத் தே

3. வரவா நூன மகானு பாவா வரந்
 தாவா சுகித்த குணவா யே
 கோவா அருள் மனு சுவா இலங்கிடுந் சுபாபர
 என்னைக்காவா

4. மாமறை யறிந்த நற்பீபாதா ஜெந்
 மாயையை ஜெபித்த பெரு ந்தா தினம்
 வாழ்த்தியும்மை போற்றித்ததி
 சாற்றி மகிழ்த்தேற்றுகிறேன் வாவா வரந்தாவா

ஜோர் ஜோர்—என்ற—மெட்டு.

70. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி

தூ தா மிக் கேலு நா தா தூய வர ன வா வருவா (தூ)

அருபல்லவி.

ஆ தா மே வருளை வஞ்சித்த

வே தா ளந்தன்னை பா தாளம் வீழ்த்தின (தூ)

சரணம்

எம்பரன் வாக்கையே

எதிர் பார்த்து நோக்கியே

கெம்பீரத்துடனே நிற்கும்

அம்பரனுக்குற்ற நண்பனே இத் ததி (தூ)

2. பூவகிலத்தையே போயெங்குஞ் சுற்றியே

ஆவலாகக் காவல் செய்யும்

ஐயனே மெய்யனே துய்யனே இத் ததி (தூ)

செந்தமிழை யுலகினில்—என்ற—மெட்டு.

71. இராகம்—செஞ்சுருட்டி—தாளம்—ஆதி.

சுண்ணிகள்

மங்களஞ் செய மங்களம் மங்களஞ் சுப மங்களம்

மா மரிய அன்னைக்கும் மாட்சிமை மிகும்

மாசில்லா ஸ்பிரீத்து சாந்துக்கும் பீதாச்சுதன்

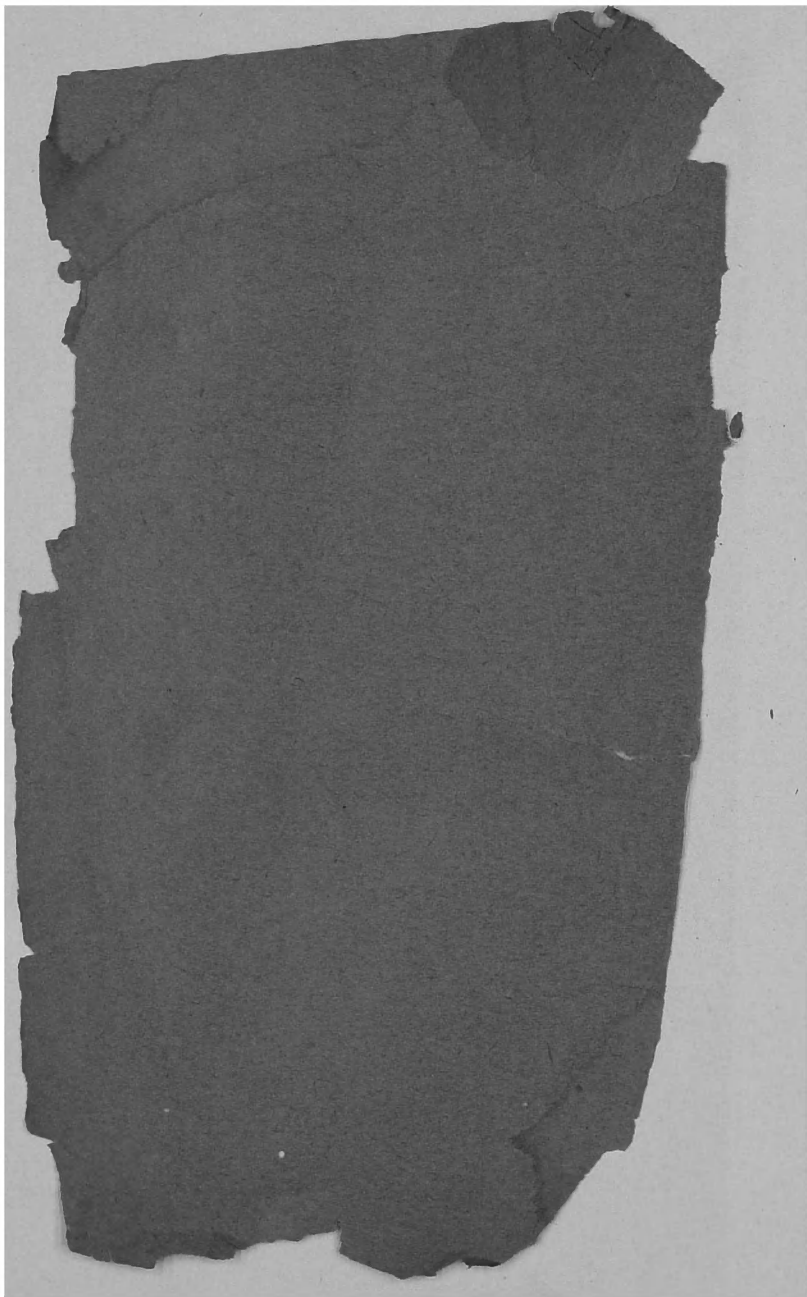
மலரடி இலகிய கதி தனில் நிதியெனத்

தலங்குமர்சிஷ்ட தூயவாறோருக்கும் (ம)

2. அர்ச்சய திருச்சபைக்கும் அகிலமெல்லா விளங்கும்
 அரிய பெரியோர்களுக்கும் அரசு புரி
 ஐந்தாஞ் ஜார்ஜி மன்னனுக்கும் மிகு
 அன்புடனே கவி இன்புடனேபுக
 லன்பருக்கு மிகு நண்பர்கள் யாவர்க்கும் (மங்

3. அச்சியற்றிட இதற்கனுமதி செய்தவர்க்கும்
 அன்பாயியற்றினவர்க்கும் அறுதினமும்
 அகிலமகிழப் படிப்போருக்கும் சதா
 அற்புதமாகவே இப்புவி மீதிலே நற்புடன் வாழ்ந்து பின்
 தற்பரணைச்சார்வார் (ம

7 A
—
1-80